

అ త డి సా హ స ం

యం. యస్. మూర్తి

రామకృష్ణ లంచిహాం ప్రాప్రయి
 టరుకు ఎవదో కుర్రవాడు ఒక
 కవరు ఉత్తరం తెచ్చియిచ్చాడు. దాన్ని
 విప్పి ఆయన చదువుకున్నాడు. అందులో
 యిలా వుంది :-

'ఉభయ కుశలోపరి.

'మహాశయా, మీరు నన్ను ఎరగరు.
 కాని, నేను రోజూ మీ హోటల్లోనే టిఫిన్
 తింటూంటాను. కొన్ని సంవత్సరాలుగా
 మిమ్మల్ని, మీ హోటల్ని సందర్శించని
 రోజుంటూ లేదు, నా జీవితంలో—

'ఈ ఉత్తరం మీరు చూచుకునే వేళకి
 సరిగ్గా మీ హోటల్లో ఒక కేబిల్ కింద
 ఒక తాటాకుబుట్ట వుంటుంది - అది నేను
 మీ హోటల్లో బుద్ధిపూర్వకంగా విడిచి
 వచ్చాను. ఈ ఉత్తరంద్వారా ఆ సమా
 చారాన్ని మీకు తెలియజేస్తున్నా.

'ఆ తాటాకు బుట్టలో ఏముందో మీరు
 గ్రహించగలరా? వొద్దు, మీ తరపున
 నేనే గ్రహించి చెబుతా—

'హాడిలిపోకండి - అందులో వున్నవి
 బాంబులుకావు - మూడు బ్రతికి వున్న
 పిల్లి పిల్లలు—

'ఇంకా మీకు ఆర్థం కాలేదనుకుంటా -
 నే నొక సామాన్య గృహస్తును - వృత్తి
 స్కూలుమేస్తరి - జీతం యాభై రాళ్ళు -
 నా ఇంట్లోనే పిల్లల్ని పెట్టింది ఒక పిల్లి.
 ఇంకెక్కడా చోటు లేనట్లుగా—

'ఆ పిల్లల్ని విడిపించుకునే సామర్థ్యం
 నాకులేదు - పోషించే సామర్థ్యం అంత
 కన్నాలేదు. ఈ రేషనింగు రోజుల్లో -
 వీటిని ఏ వీడిలోనన్నా విడుస్తే, ఆవి
 పసికందులు - ఏ కుక్కో వాటిని చంపే
 స్తుంది - ఆ సాపం నాకు చుట్టుకుంటుంది—

'గట్టిగా ఆలోచించి, వాటిని గాలి తగిలే
 బుట్టలో పెట్టి, పొద్దున్న టిఫినుకు వచ్చి
 నప్పుడు మీ హోటల్లో వుంచేసి వచ్చాను.
 మీరు వాటిని మిత్రమై ఏ విధమైన ఖర్చు.
 శ్రమ పడనక్కర్లేదు. వాటిని మీ హోటల్లో
 వుండనిస్తే, బిల్లలకింద దూరి వాటి
 బ్రతుకు దెరువు అవే చూసుకుంటాయి—

'నేను చేయలేని పాపాన్ని మీరు
 చేయ రనీ, నేను చేయలేని పుణ్యాన్ని
 మీరు చేస్తారనీ తావిస్తూ శలవు తీసు
 కుంటాను.'

